

Un 8 de març també de les treballadores migrants

Quan parlem de “celebrar” un 8 de març de classe i combatiu, entenem que el 8 de març és un dia de lluita i no és “de totes les dones”, en abstracte, sinó de les dones treballadores, però és una tasca molt important entendre que no totes les treballadores vivim les mateixes opressions i de la mateixa manera.

Si les dones treballadores patim una doble opressió, les treballadores migrades carreguen una tercera opressió que és el racisme.

Avui en dia, l'imperialisme juga un paper clau en l'opressió a les dones arreu del món, especialment en aquells països colonials en què, per culpa de la pobresa en què els han sotmès els països imperialistes, s'obliga a les dones treballadores a migrar en busca d'una vida una mica millor, però es troba amb treballs precaris, marginació i racisme.

L'antirracisme és una tasca pendent d'aquest govern “progressista” que, no només ens ha condemnat a totes les treballadores a més temporalitat i, per tant, més precarietat amb la seva reforma laboral, sinó que s'ha quedat molt enrere en garantir drets als col·lectius més vulnerables, com és la població migrant.

Al setembre de 2022, coneixiem i celebràvem l'aprovació del subsidi per desocupació per a empleades de la llar. Ho celebràvem perquè va ser el resultat de molts anys de lluita i perquè, així, les companyes migrants eren una mica menys esclaves. No obstant això, aquesta aprovació coixava perquè no tenia caràcter retroactiu, es mantenia l'acomiadament ràpid i barat i, el més important, sense derogar la Llei d'Estrangeria no hi ha manera de garantir dignitat ni en la neteja de la llar, ni en les tasques de cures. Es calcula que entre 500.000 i 700.000 dones a l'Estat espanyol són treballadores de la llar i un terç d'aquestes no tenen contracte.

Com vàrem mencionar en l'article sobre la Jornada de Pobresa i Drets, la Llei d'Estrangeria constitueix una borsa de treball de mà d'obra barata, ja que les empreses es beneficien de la més que vulnerable situació de les persones migrants per tal d'explotar més i millor. Només cal fer una ullada a la classe treballadora del camp, ja sigui a Lleida o a Andalusia, per veure companyes en situació de semiesclavitut, que amb la seva precària situació omplen les butxaques dels patrons.

La lluita de les dones treballadores ha d'abraçar la lluita antirracista i aixecar la bandera de la regularització de tota la població migrant a l'Estat espanyol. La victòria de les treballadores de la llar ens marca el camí i ens demostra que organitzades amb la nostra classe és quan estem realment emancipades, i no hi haurà emancipació de les dones treballadores si aquesta no inclou els drets de les dones migrants.

Des de co.bas estem compromeses amb la lluita de les treballadores, vinguin d'on vinguin, i volem construir amb tota la classe treballadora un sindicat combatiu que lluiti contra tota forma d'opressió i garanteixi els drets de tothom, per això fem una crida a organitzar-se i construir co.bas, a teixir ponts i construir afinitats, perquè juntes tenim molt per guanyar.

No podem acabar aquestes línies sense mencionar la lluita de les dones palestines, que estan enfrontant el genocidi i la massacre per part de l'Estat sionista d'Israel, i no ens oblidem tampoc de les víctimes al mar Mediterrani que, buscant un futur millor, s'han topat amb la barbàrie. Fem la seva lluita nostra i aquest 8M les portarem amb nosaltres, en els nostres crits de ràbia i la nostra voluntat de canviar aquesta societat injusta.

Per un 8 de març de classe i combatiu!

Visca la lluita de les treballadores!

Les vides migrants importen!

Regularització ja!

Derogació de la Llei d'Estrangeria i tancament dels CIEs!

Un 8 de marzo también de las trabajadoras migrantes

Cuando hablamos de “celebrar” un 8 de marzo de clase y combativo, entendemos que el 8 de marzo es un día de lucha y no es “de todas las mujeres”, en abstracto, sino de las mujeres trabajadoras, pero es una tarea muy importante entender que no todas las trabajadoras vivimos las mismas opresiones y del mismo modo.

Si las mujeres trabajadoras sufrimos una doble opresión, las trabajadoras migradas cargan una tercera opresión que es el racismo.

Hoy en día, el imperialismo juega un papel clave en la opresión a las mujeres en todo el mundo, especialmente en aquellos países coloniales en los que, por culpa de la pobreza a los que han sido sometidos, se obliga a las mujeres trabajadoras a migrar en busca de una vida algo mejor, pero éstas se encuentran con trabajos precarios, marginación y racismo.

El antirracismo es una tarea pendiente de este gobierno “progresista” que, no solo nos ha condenado a todas las trabajadoras a más temporalidad y, por lo tanto, más precariedad con su reforma laboral, sino que se ha quedado muy atrás en cuanto a garantizar derechos a los colectivos más vulnerables, como es la población migrante.

En septiembre de 2022, conocíamos y celebrábamos la aprobación del subsidio por desocupación para empleadas del hogar. Lo celebrábamos porque fue el resultado de muchos años de lucha y porque, así, las compañeras migrantes eran algo menos esclavas. Sin embargo, esta aprobación cojeaba porque no tenía carácter retroactivo, se mantenía el despido rápido y barato y, lo más importante, sin derogar la Ley de Extranjería no hay manera de garantizar dignidad ni en la limpieza del hogar, ni en las tareas de cuidados. Se calcula que entre 500.000 y 700.000 mujeres en el Estado español son trabajadoras del hogar y un tercio de estas no tienen contrato.

Como mencionamos en el artículo sobre la Jornada de Pobreza y Derechos, la ley de Extranjería constituye una bolsa de trabajo de mano de obra barata, puesto que las empresas se benefician de la más que vulnerable situación de las personas migrantes para explotar más y mejor. Solo hay que echar un vistazo a la clase trabajadora del campo, ya esté en Lleida o en Andalucía, para ver compañeras en situación de semiesclavitud, que con su precaria situación llenan los bolsillos de los patrones.

La lucha de las mujeres trabajadoras tiene que abrazar la lucha antirracista y levantar la bandera de la regularización de toda la población migrante en el Estado español. La victoria de las trabajadoras del hogar nos marca el camino y nos demuestra que organizadas con nuestra clase es cuando estamos realmente emancipadas, y no habrá emancipación de las mujeres trabajadoras si ésta no incluye los derechos de las mujeres migrantes.

Desde co.bas estamos comprometidas con la lucha de las trabajadoras, vengan de donde vengan, y queremos construir con toda la clase trabajadora un sindicato combativo que luche contra toda forma de opresión y garantice los derechos de todo el mundo, por eso hacemos un llamado a organizarse y construir co.bas, a tejer puentes y construir afinidades, porque juntas tenemos mucho por ganar.

No podemos acabar estas líneas sin mencionar la lucha de las mujeres palestinas, que están enfrentando el genocidio y la masacre por parte del Estado sionista de Israel, y no nos olvidamos tampoco de las víctimas en el mar Mediterráneo que, buscando un futuro mejor, se han encontrado con la barbarie. Hagamos nuestra su lucha, y este 8M las llevaremos con nosotras, en nuestros gritos de rabia y nuestra voluntad de cambiar esta sociedad injusta.

Por un 8 de marzo de clase y combativo!

Viva la lucha de las trabajadoras!

Las vidas migrantes importan!

Regularización ya!

Derogación de la Ley de Extranjería y cierre de los CIEs!